

Baronian Francey

2 rue Isidore Verheyden 1050 Bruxelles Belgique T +32 2 512 92 95 F +32 2 512 71 08

info@baronianfrancey.com www.baronianfrancey.com

Vernissage op zaterdag 15 januari 2011 van 12u tot 20u

Tentoonstelling van 18 januari tot 5 maart 2011

Dinsdag - zaterdag 12u - 18u

Antoine Aguilar is een jonge kunstenaar die de kunstgeschiedenis en de materie gebruikt als bouwstenen voor zijn wetenschappelijke experimenten. Zijn laboratorium komt tot stand via een contestatie die haar energiepotentieel uit de kunstbewegingen van de sixties haalt, zoals Fluxus, de Arte Povera, de Pop Art, de videokunst of de conceptuele kunst.

Uit de ene beweging haalt hij de ironie, de provocatie en de spot, uit de andere de dialectiek tussen de natuur en het heden, de belangstelling voor gewone voorwerpen die beelden voortbrengen en afkomstig zijn uit de massacultuur, of de fascinatie voor de kracht van de afbeelding. Uit de videokunst neemt hij de elektrische materie over als zoektocht naar een schermbeeld dat erkend wordt als binaire taal of technologische verdraaiing van de gebruikte machines.

Zijn denkspoor draait rond een opgewonden fysiek paradigma dat tot stand komt in de duur en de buitensporigheid. Hij geeft de voorrang aan het proces, de idee en de weergave. Als hij gedurende meer dan een jaar op ambachtelijke wijze miljarden confetti in allerlei kleuren maakt, als het ware een prestatie van een topatleet, dan is dat om de grote dag en de opwinding veroorzaakt door dit gebaar beter te delen, en te kunnen uitschreeuwen "Yes, I did it".

Via zijn plastische productie komt er tegelijkertijd een "sneeuwbaaleffect" tot stand, een aaneenschakeling van emoties en belevenissen. Via ondernemingen zoals Meteor uit 2005 (een monumentale mandala-mat) deconstrueert hij de realiteit door ze te verbrokkelen en te pixeleren; hij construeert trillende ontvangstzones, lichtgevende picturale slingeringen, herlevingen van historische beelden. Hij biedt ons een nieuwe kosmogonie, sterrenstof, een kaart van het onwezenlijke waarin iedereen zich kan onderdompelen en projecteren.

Met Avalanche (2007), Electrical Landscape en Shifting Sands (2008) schetst Antoine Aguilar vluchtige en uiteengespatte ruimtes, hij beschikt over het licht als matrix die een gevoel van zowel fysieke als mentale circulatie opwekt. Hij gebruikt de werking van de goede oude kathodebuizen uit de vorige eeuw om op ambachtelijke wijze de beelden te laten ontploffen en hun stromen in beweging en onder spanning vrij te laten. De landschappen die hij creëert, zijn zones van abyssale storing waarin je onverbiddelijk verloren loopt.

Als echt vrij elektron, met de duivel in de bretels, glijdt hij, verspringt hij en stuitert hij van de ene plek naar de andere, en produceert hij een rijk en compact werk. Hij geeft de voorkeur aan het moduleren van mogelijke theoretische en esthetische combinaties; hij creëert elektrische ontladingen die ons naar een dubbelzinnige en parallelle ruimtelijke omgeving brengen, een duizelingwekkend caleidoscoop, een Big Bang in wording.

PILOTTTI, 2009.